

като дошълъ въ удивленіе, изрѣкълъ таково слово: **О** глѣбинѣ бо-
гѣтства ѿ премѣдрости ѿ разума Божіа! (1) Наипаче при-
тѣря свѣтъ Златовѣтъъ, чѣ ако и да не е невъзможно да ги истъзландва-
мы, обаче пребеззаконно е да ги издырамы. „Аще ѿ не невозмож-
но сѣ рѣшити: Обаче пребеззаконно сѣ испытова-
ти.“ (1) Доволно е да знаемъ тѣмъ двѣ нѣща, които сѣ явны, лесны
и премного извѣстны: едно: чѣ Богъ иска, нѣе да сѣ спасимъ, зашто
е той челоувѣколюбивъ: друго, чѣ нѣе можемъ да сѣ спасимъ, за-
што сме свободны. Божіето ценіе, и челоувѣческото произволеніе, съ-
ставляватъ предопредѣленіето. Искѣ Богъ, ако иска и челоувѣкътъ.
Челоувѣкъ е предопредѣленъ.

Наистинѣ така е. Челоувѣколюбивътъ Богъ иска вси нѣе да сѣ
спасимъ. Което сѣ доказка съ трѣ възпрѣкословны доказателства: съ
Божіето правосудіе, съ Божіето милосердіе, и съ Божіето смѣтреніе.
Богъ е предалъ Своѣмъ законъ равно на всичкытѣ челоувѣцы: Богъ ра-
вно иска отъ всичкыты челоувѣцы да бѣде той и оварденъ. Нѣма та-
къвъ челоувѣкъ, който да не е длъженъ да варди Божіа законъ. Сл-
лини, и варкѣри, нечестики и православны; Евдеи, и Христіанѣе; имѣтъ
истѣтъ длъжность. Из кога вардатъ челоувѣцитѣ Божіа законъ, как-
еж заплатѣ за себе си очакватъ? Спасеніето и небесното царство. А-
ще хощете ѿ послѣшавете менѣ, благѣа землѣи снѣсте. (3)
Така обѣщава Богъ чрѣзъ ѣстата Ісаіевы. Не щаше ли да е една
голѣма неправда у Бога, кога Той отъ една страна иска, всичкыти
да пазѣтъ закона Мѣ: а отъ друго не ще да сѣ спасѣтъ всичкыти?
само еднѣ ли частъ предопредѣла за спасеніе, а друго осужда на
мъченіе? Какъ? Всичкыты выка на вой, а само нѣкои ли за на-
градѣ? на всичкыты изравно заповѣда да Мѣ слѣдѣватъ, а не ще
ли да даде на всичкыты заплатыты? Не, не тѣй. Богъ е праведенъ,
а наипаче е и самата правда. Когато Той дава на всичкыты зако-
на Си, то всити иска да сѣ спасѣтъ. „Хощетъ всѣмъ спастѣ
сѣ, говори Апостолътъ. Всѣмъ во дѣкъи законъ, тѣкъде свѣ-
тъи Амвросій. никогѣе ѿсключатъ ѿ црѣтвѣа своегѣ.“ Още:
кой е принѣдилъ Бога да слѣзе отъ небето на землѣта, и да стане че-
лоувѣкъ? Крайното Мѣ милосердіе. Тѣкъ възлюбѣ Бѣз мѣръ,
ѣкъ ѿ Сѣна Своегѣ Единорѣднаго дѣлъ естъ, (4) свѣдѣ-

(1) Рим. Гл. 11. ст. 33. (2) Слов. 16, Рим. гл. 9, ст. 9. [3] Іо. гл. 1, ст. 19. [4] Іоан. гл. 3, ст. 19.